

ת"פ 17049/06/14 - מדינת ישראל נגד י.א.ט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

25 אוקטובר 2017

ת"פ 17049-06-14 מדינת ישראל נ' ט'

מ"ת 17120-06-14

פ"א - מעודכן 2009 0-2200-20140-6955
לפני כבוד השופטת מעין בן ארי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם י.א.ט.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ורד ליכטר - סול

ב"כ הנאשם עו"ד איה שריק

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

כללי

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו שתי עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192, לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ושתי עבירות של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק האמור ועבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות, ביום 4/6/14, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת מבלה בחברת גבר אחר, הגיע לדירה, פער

עמוד 1

חור בקיר הדירה באמצעות מסור, הכניס ידו דרך החור ופתח את דלת הדירה. הנאשם החליף את מנעול הדלת. בהמשך לאותן נסיבות, הגיעה המתלוננת לדירה, הבחינה כי המנעול הוחלף, הכניסה ידה דרך החור הסמוך לדלת ופתחה אותה. על רקע ויכוח שהתגלע בין המתלוננת לבין הנאשם, על רקע דרישתו של הנאשם לקבל מהמתלוננת את הסיסמא למכשיר הטלפון הנייד שלה, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אם את לא מביאה לי את הטלפון אני אקח אותו ממך בכח". בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה, תוך שהוא שב ומאיים עליה. בהמשך לנסיבות, עת ביקשה המתלוננת לפתוח את החלון על מנת לזעוק לעזרה, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה על הספה. באותן נסיבות איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אני יהרוג אותך, אני אקפוץ איתך מהחלון, אני מעדיף שנקפוץ ביחד מהחלון".

בהתאם לעובדות, ביום 28/5/14, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בגדה בו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה והטיחה לעבר הספה. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלוננת בעודו אחוז בסכין ומניפה לעברה באומרו לה: "אני אתקע לך אותה בגרון, אני אדקור אותך".

בטרם הרשעה, ובהתאם להסכמה שגובשה בין הצדדים, הופנה עניינו של הנאשם לשירות המבחן על מנת שתיבחן שאלת הרשעתו, כאשר עמדת המאשימה היא להרשעה ולעונש של מאסר.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 7/9/16 עולה כי הנאשם בן 25, רווק, עלה לישראל מאאא בשנת 2005. בהתייחסותו הראשונית לביצוע העבירה תאר הנאשם כי בסמוך למועד ביצוע העבירה חשד במתלוננת כי היא מנהלת קשר עם גבר אחר, הדבר עורר מתחים וסכסוכים מרובים ביניהם. הדגיש כי כיום אינו מצוי בקשר עמה. משיחה ראשונית עם המתלוננת עולה כי זמן רב שאינם בקשר וכי היא אינה חשה מאוימת מפניו. שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם ממוקד בתחום התעסוקתי, כאשר יש ספקות באשר לפנייתו להתמיד בטיפול לאורך זמן ולשתף באופן מעמיק במצבו. לכן, השירות התקשר לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו. לצד זאת, לנוכח הנסיבות, כשכיום הנאשם מביע מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול, השירות סבור כי יתכן שיש מקום לבחון אפיק שיקומי בעניינו, במיוחד כשמדובר בגבר צעיר, נעדר עבר פלילי וזאת במסגרת תקופת דחייה בת 3 חודשים. במידה שביהמ"ש יקבל את המלצת השירות, השירות ביקש כי במעמד הדיון הנאשם יתחייב לשיתוף פעולה, בין היתר בכל הקשור למסירת בדיקות שתן.

מתסקיר שירות המבחן מיום 28/5/17 עולה כי הנאשם עובד עם אביו באופן עצמאי בתחום החשמל ומערכות כיבוי אש, אינו מצוי בקשר זוגי, וכי התמקד בשאיפתו ליציבות כלכלית.

הנאשם פנה למכרז למניעת אלימות במשפחה - בבת ים, התקבל לקבוצה טיפולית וכי מטופל בקבוצה כשלושה חודשים. הנאשם הבין הבעייתיות בהתנהגותו, כשזיהה הרקע למשבר הזוגי אשר הוביל לביצוע העבירות, כתוצאה משימוש בסמים ובקשיי תקשורת עם המתלוננת.

ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, עולה כי הנאשם שולב בפברואר 2017, בקבוצה שמטרתה רכישת מיומנויות לשליטה בכעסים. הנאשם גילה עקביות בהגעה למפגשים וגורמי הטיפול התרשמו מיכולתו לשתף בקשייו בקבוצה בצורה כנה ופתוחה, נוכח שיתוף פעולה משמעותי בקבוצה והרלוונטיות של תכני הקבוצה עבורו.

הנאשם הציג חומרים מעברו, ובכוונת המטפלים להמשיך לעבוד עמו על תכנים אלו במסגרת קבוצת המשך או בטיפול פרטני, כשהקבוצה בה נמצא כעת הנאשם צפויה להסתיים בעוד כחודש, ולא ניתן להתחייב על שילובו של הנאשם באופן מידי בטיפול המשך.

עוד עולה כי הנאשם לא בקשר עם המתלוננת, ומגיליון רישומו הפלילי המעודכן ליום 17/5/17 עולה כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

מתסקיר משלים מיום 22/10/17 עולה כי במהלך תקופת הדחייה, בחודש יוני הסתיימה הקבוצה הטיפולית בה השתתף הנאשם במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה וכי ממתין לפניה של גורמי הטיפול במרכז לקבוצת המשך. הנאשם התייחס לתהליך הטיפול שעבר כתהליך שאפשר לו לזהות דפוסי חשיבה המעוררים רגשות כעס, לזהות מצבי סיכון ורכש כלים להתמודדות במצבים מעוררי כעס. תאר כי מודעותו לבעייתיות בהתנהגותו גברה ומבין כי עליו להמשיך ולתרגל הכלים שרחש וכי זקוק המשך טיפול. משיחה עם גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, עלה כי בשל מחסור בעובדים סוציאליים במרכז, ישנה רשימת המתנה ארוכה לטיפול המשכי ולכן לא יוכלו לקבל את הנאשם לטיפול בזמן הקרוב. עוד עלה כי סיים ההליך הטיפולי הראשוני באופן חיובי, וגורמי הטיפול התרשמו מנאשם שיכול להיתרם מהליך טיפולי.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן בשירותם למשך שנה, בתנאי להמשך השתלבות בטיפול שיותאם לקשייו ובתוך כך ייתן בדיקות שתן אקראיות לאיתור שרידי סם.

לשאלת הרשעתו בדיון, הנאשם לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטיית בתכניותיו לעתיד, אולם מאחר ומדובר בנאשם צעיר, נעדר הרשעות, שלאחרונה שתף פעולה עם גורמי הטיפול והתחיל לקבל אחריות על מצבו, שירות המבחן המליץ בחיוב לשקול ביטול הרשעתו בדיון.

טיעוני הצדדים

באת כוח המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם בדיון, לא לאמץ את המלצת השירות להימנע מהרשעה, ונוכח התסקירים החיוביים בעיקרם, הסכימה לחפיפה בין שני האירועים כאשר עתרה להשתתף עונש של חמישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. באת כוח הנאשם, עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח האפיק השיקומי והיעדר הרשעות קודמות ולהימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

דיון והכרעה

כידוע, הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחד לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - הלכת **כתב**), הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

לאחר ששקלתי את עתירת באת כוח הנאשם הנסמכת על המלצת התסקיר, איני סבורה כי יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם בדין. אמנם, מדובר בנאשם צעיר ללא הרשעות קודמות אשר עבר טיפול משמעותי, אולם מדובר בשני מקרים בהם הפעיל הנאשם אלימות כלפי המתלוננת וכן לא הוכחה פגיעה קונקרטיית ככל שהנאשם יורשע, בהתאם להלכת כתב האמורה.

לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות בהן הודה.

במעשיו, הנאשם פגע בערך המוגן שעניינו שלום גופו ושלוחותיו של הזולת. יש לתת משקל לכך שהנאשם הורשע בשני אירועי אלימות על רקע קנאה כלפי המתלוננת. מתחם העונש ההולם נע בשני האירועים ממאסר קצר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר. אציין כבר עתה כי יש לתת ביטוי לאפיק השיקומי המשמעותי במסגרתו שולב הנאשם כאשר איני סבורה, כפי שטענה באת כוח המאשימה, שדי בחפיפה בין שני האירועים, אלא יש מקום להסתפק בענישה מותנית (עונש כולל) וזאת על יסוד הנתונים הבאים:

ראשית, הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו כפי שעלה גם בדברו האחרון בבית המשפט ובפני שירות המבחן.

שנית, אין לנאשם הרשעות קודמות ואף לא תיקים פתוחים. למעשה, מדובר בשני אירועים בסמיכות זמנים על רקע קנאתו למתלוננת כאשר נודעת בעיני חשיבות לעובדה שאין בינו לבין המתלוננת קשר מאז האירועים (שנת 2014).

שלישית, ראיתי לתת משקל משמעותי על דרך של סטייה ממתחם העונש ההולם, לטיפול אותו עבר הנאשם בפיקוח שירות המבחן. הנאשם שולב עוד בפברואר 2017 בקבוצה טיפולית. מהגורמים הטיפוליים עולה כי הנאשם שיתף פעולה כנדרש בטיפול קבוצתי ופרטני ורכש כלים להתמודד עם מצבי תסכול. שירות המבחן שוחח גם עם המרכז למניעת אלימות במשפחה והתרשם כי הנאשם הפיק תועלת ממשית מהטיפול. סבורני בנסיבות אלה, כי אין מקום להשית מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, ולהסתפק ברכיב מותנה לצד פיצוי למתלוננת.

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 8, בסך 1,500 ₪. המזכירות והגזברות יעבירו את כספי הפיצוי למתלוננת בהתאם לפרטים שתספק המאשימה.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידיו או לידי גורם אחר לפי בקשת

הנאשם.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ח, 25/10/2017 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי, שופטת